

PERSOONLIJK

‘Ik zie God met name in datgen

In een serie interviews gaat CW op zoek naar de drijfveren van christenen. Op welke manier heeft het geloof invloed op hun dagelijks doen en laten? Vandaag deel 4: Beppie de Rooy, uitgever, creatieve geest en drijvende kracht achter het literaire fonds Mozaïek van uitgeverij Boekencentrum.

tekst Nels Fahner, beeld Dick Vos

Aan het systeemplafond van de werkkamer van Beppie de Rooy zijn als een mobile aan dunne draadjes een paar vogeltjes bevestigd. Je geeft er een tikje tegen en ze vliegen als het ware zo de ruimte in.

Het is een speels element in het kantoor, zoals ook De Rooy zelf een levendige persoonlijkheid is: tijdens het gesprek schiet ze regelmatig in de lach of ze laat een lange stilte vallen om daarna plotseling een vurig betoog te houden, meestal over het belang van creativiteit, kunst en de rust die daarvoor nodig is.

Op uw twitteraccount staat ‘Probeert sloom te leven’. Hoe doe je dat, sloom leven?

“Dat betekent elke dag opnieuw uitvinden, opnieuw nadenken over hoe ik leef. Als ik dat niet doe, word ik meteen ergens in getrokken. Ik ben een hechter, ik hecht erg aan de projecten die ik doe en die intensiteit kost energie. Er is een burn-out voor nodig geweest om erachter te komen dat het zo zit met mij. Nu moet ik telkens iets moeilijks doen: afstand nemen, niet meteen met hart en ziel ergens bij betrokken raken. Dat is bijna om verdrietig van te worden, maar ik kies nu de dingen waar ik wél volledig voor kan gaan. Dat is vooral het werken met auteurs die een belofte in zich dragen, die zichzelf steeds meer laten zien in hun werk. Andere aspecten van het vak laat ik aan anderen. Ik beperk me dus tot mijn eigen kleine terrein.

Ik doe ook niet aan multitasken. Ik begin de dag met een uur fietsen naar mijn werk. Dan neem ik de rust om me te verkleeden. Niet holderdebolder. Rituelen zijn het, die me houvast geven. Ik werk nu vierentwintig uur, verdeeld over vier dagen. En aan het eind van de dag ga ik om acht uur naar bed. Maar het leven is nog net zo leuk als eerst, fijner zelfs. Ik heb niet meer dat opgefokte, daar kom je pas later achter als je dat hebt, want zo ben je dan gewoon.”

Hoe reageren anderen op de keuzes die u maakt?

“Mijn man heeft gelukkig liever een vrouw die sloom op de bank zit dan dat ik altijd actief ben. Maar als je altijd beschikbaar bent geweest, dan is dat voor de vriendinnen die ik heb soms wel lastig. Ik sprak toch altijd ’s avonds af, en dat doe ik nu niet meer. Sommigen snappen dat, anderen niet. ‘Iemand zei: dan moet je misschien toch pillen slikken, Beppie’.

Het ongemak dat je anderen bezorgt, dat vind ik moeilijk, daar heb ik ook wel intensieve therapie voor gehad. Het is een extra hobbel als je weinig energie hebt; dat je dit dan ook nog moet managen. Pas zei ik een keer nee tegen een column, die iemand me vroeg om te schrijven. De volgende dag had ik wel ruimte in mijn hoofd en kwam ik erop terug. Die persoon reageerde fantastisch. Ze zei: ‘Ik vond het juist geweldig dat je nee zei. Je mag die column niet eens meer schrijven!’ Die mensen zijn er ook, maar het zijn wel vrijwel altijd mensen die zelf dingen meegemaakt hebben. Ik heb er twee

Beppie de Rooy: “Als er iets is wat niet werkt, dan is het dat jij zegt dat God bestaat.”